NORAKSTS

Lieta Nr. A42130704;
A378-07/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 3.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Andersone,
piedaloties pieteicējai *L.A.*, atbildētāja – Valsts zemes dienesta pilnvarotajiem pārstāvjiem Edvīnam Krastiņam un Ilonai Kalnišai,

2007.gada 26.februārī Rīgā, Antonijas ielā 6 atklātā tiesas sēdē izskatīja *L.A.* pieteikuma par Valsts zemes dienesta mērnieces Elitas Zālītes 2000.gada 8.marta zemes robežu noteikšanas akta un zemes robežu plāna, Valsts zemes dienesta Vidzemes reģionālās nodaļas vadītāja 2003.gada 15.decembra lēmuma Nr.1-11/A878, Valsts zemes dienesta ģenerāldirektora 2004.gada 26.janvāra lēmuma Nr.1-A-28/9fiz/1 atcelšanu un par Valsts zemes dienesta mērnieces Elitas Zālītes, Valsts zemes dienesta Vidzemes reģionālās nodaļas vadītāja un Valsts zemes dienesta ģenerāldirektora faktisko rīcību.

Aprakstošā daļa

[1] 2003.gada 8.decembrī *L.A.* iesniedz Valsts zemes dienesta (turpmāk – VZD) Vidzemes reģionālās nodaļas vadītājam iesniegumu par VZD mērnieces Elitas Zālītes nelikumīgu rīcību – 2000.gada 8.martā veicot mērīšanas darbus bez tiesiska pamatojuma.

[2] Izskatot iesniegumu VZD Vidzemes reģionālās nodaļas vadītājs 2003.gada 15.decembrī sniedz *L.A.* atbildi Nr.1-11/A878 norādot, ka mērniece E.Zālīte mērīšanas darbus veica likumīgi un robežas dabā īpašumam */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* tika iemērītas atbilstoši Trikātas pagasta pārskata plānam un saskaņā ar LR Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 1999.gada 26.maija spriedumu.

[3] 2004.gada 14.janvārī *L.A.* iesniedz iesniegumu VZD ģenerāldirektoram apstrīdot VZD Vidzemes reģionālās nodaļas vadītāja 2003.gada 15.decembra atbildi Nr.1-11/A878 kā neatbilstošu.

[4] Izskatot iesniegumu VZD ģenerāldirektors 2004.gada 26.janvārī sniedz *L.A.* atbildi Nr.1-A-28/9fiz/1 norādot, ka VZD Vidzemes reģionālās nodaļas vadītāja 2003.gada 15.decembra atbilde sniegta pēc būtības un ievērojot normatīvo aktu prasības.

[5] 2004.gada 21.februārī *L.A.* iesniedz iesniegumu Tieslietu ministrijai apstrīdot VZD ģenerāldirektora 2004.gada 26.janvāra atbildi Nr.1-A-28/9fiz/1.

[6] Izskatot iesniegumu, Tieslietu ministrijas Valsts sekretāra pienākumu izpildītāja 2004.gada 3.martā sniedz *L.A.* atbildi Nr.1-10/152-A, norādot, ka

mērniece E.Zālīte, veicot zemes iemērīšanu saimniecībai „Kieģeļceplis-2" ir rīkojusies atbilstoši ar VZD ģenerāldirektora 1999.gada 10.jūnija rīkojumu Nr.228 apstiprinātās „Zemes vienību uzmērīšanas instrukcija" (turpmāk – Instrukcija) 2.4.punktam.

[7] 2004.gada 6.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *L.A.* (turpmāk – pieteicēja) pieteikums par VZD Vidzemes reģionālās nodaļas Valkas biroja mērnieces Elitas Zālītes prettiesisko rīcību lūdzot tiesu:

1. saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 250.panta pirmo daļu taisīt spriedumu par:

1.1. VZD mērnieces E.Zālītes administratīvo aktu – 2000.gada 8.marta zemes robežu noteikšanas aktu Valkas rajona Trikātas pagasta saimniecībai */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* un saimniecības */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* zemes robežu plānu, sastādītu un zīmētu 2000.gada 3.martā;

1.2. VZD Vidzemes reģionālās nodaļas vadītāja 2003.gada 15.decembra administratīvo aktu Nr. 1-11/A878;

1.3. Valsts zemes dienesta ģenerāldirektora 2004.gada 26.janvāra administratīvo aktu Nr. 1-A-28/9fiz/1;

1.4. Tieslietu ministrijas 2004.gada 3.marta administratīvo aktu Nr. 1-10/152-A,.

2. saskaņā ar APL 250.panta trešo daļu taisīt spriedumu par:

2.1. VZD mērnieces E.Zālītes bezdarbību, ignorējot robežu ierādīšanas tiesisko pamatu – pašvaldības lēmumu;

2.2. VZD Vidzemes reģionālās nodaļas vadītāja, VZD ģenerāldirektora un Tieslietu ministrijas bezdarbību.

[7.1] Pieteicēja savu pieteikumu pamato ar turpmāk minētajiem argumentiem:

Mērniece E.Zālīte 2000.gada 8.martā noteikusi robežas dabā īpašumam */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* bez tiesiskā pamatojuma – Trikātas pagasta padomes lēmuma, pārkāpjot Instrukcijas 1.10.punktu, kurā noteikts, ka mērniecības darbu izpildītājs ir atbildīgs par apvidū noteikto robežu un zemes platības atbilstību tiesiskajiem dokumentiem. Mērniece robežas pamato ar Trikātas pagasta zemes komisijas 1997.gada 26.marta lēmumu un Augstākās tiesas 1999.gada 26.maija spriedumu, taču tas nevar būt pamatojums zemes robežām, jo nevienā tiesas instancē nav noteiktas robežas. Lēmumu par zemes piešķiršanu lietošanā pieņem tikai pagasta padome. Zemes lietotāju tiesības uz zemi, kas viņiem piešķirta pastāvīgā lietošanā, apliecina valsts vai pašvaldības pieņemtais lēmums, tam pievienotais zemes lietojuma plāns, kas izgatavots pēc robežu ierādīšanas dabā, un zemes lietojuma robežu ierādīšanas akts. Mērniecei nebija nedz Trikātas pagasta padomes lēmuma, nedz lēmumam pievienota plāna, nedz akta par iepazīstināšanu ar zemes robežām.

Mērnieces atsauce uz zemes komisijas 1997.gada 26.marta lēmumu ir nelikumīga, jo zemes komisija dod atzinumu (priekšlikumu) tautas deputātu padomei par zemes nodošanu lietošanā. Zemes komisija nenosaka zemes īpašuma robežas un nekoriģē pagasta pārskata plānu, jo tādas tiesības ir tikai pašvaldībai.

Apšaubāma ir arī zemes komisijas 1997.gada 26.marta, protokols Nr. 6, sēdes notikšana, jo izraksti ir ar atšķirīgiem datumiem (26. un 25.marts). Izrakstos arī atšķirīgi norādīta *S.V.* dzīvesvieta un pieprasītās zemes atrašanās vieta. *S.V.* dzīvo */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* un arī zemi pieprasījusi */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* zemes īpašumā, kas ir pretrunā ar E.Zālītes robežu noteikšanas aktu, kurš sastādīts 2000.gada 8.martā īpašumam */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/*.

VZD Vidzemes reģionālās nodaļas vadītājs 2003.gada 15.decembrī uz pieteicējas iesniegumu devis neatbilstošu atbildi, jo nav norādījis likuma normas, kuras nosaka robežu noteikšanas tiesiskumu, un nav norādījis uz pašvaldības lēmumu, kas ir obligāts, nosakot robežas. Kā arī lēmumu pamatojis ar iekšējo normatīvo aktu, ignorējot pamatojuma spēka hierarhiju, kura norādīta Instrukcijas 2.1.punktā, un ignorējot sev pakļautās mērnieces atbildību, kura noteikta ar Instrukcijas 1.12.punktu (pirms grozījumiem ar 1.10.punktu).

Arī VZD ģenerāldirektors ir ignorējis apstrīdējumu, jo nav prasījis atbildību no sev pakļautās amatpersonas – reģionālas nodaļas vadītāja, ir ignorējis sev pakļautās amatpersonas bezdarbību, kā arī nav pamatojis mērnieces veikto robežu noteikšanu. Tādējādi ģenerāldirektors ignorējis savu atbildību par VZD uzdevumu un pienākumu izpildi. Savukārt Tieslietu ministrija ir ignorējusi apstrīdējumu, jo vienā rindkopā izteiktais mērnieces darbības tiesiskuma pamatojums nozīmē pārraudzības neesamību.

[8] Ar Administratīvās rajona tiesas 2004.gada 12.jūlija lēmumu *L.A.* pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta. Lēmumā norādīts, ka administratīvais process par iestāžu un to amatpersonu faktisko rīcību savu galīgo noformējumu ir ieguvis Tieslietu ministrijas 2004.gada 3.marta vēstulē Nr.1-10/152-A, līdz ar to tiesā izskatāms pieteikums daļā par minētās vēstules tiesiskumu un Tieslietu ministrijas faktisko rīcību, nesniedzot pilnīgu atbildi uz *L.A.* iesniegumu.

[9] 2005.gada 8.februāra Administratīvās rajona tiesas sēdē pieteicēja iesniegusi lūgumu grozīt pieteikuma priekšmetu. Pieteicēja lūdz atbilstoši APL 184.panta 1.punktam veikt tiesas kontroli pār VZD Vidzemes reģionālās nodaļas Valkas biroja mērnieces Elitas Zālītes izdotajiem administratīvajiem aktiem, proti, robežu noteikšanas aktu un zemes robežu plānu.

[10] 2005.gada 14.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *L.A.* iesniegums, kurā pieteicēja norāda, ka neuztur pieteikumu daļā par VZD Vidzemes reģionālās nodaļas vadītāja 2003.gada 15.decembra lēmumu Nr.1-11/A878, VZD ģenerāldirektora 2004.gada 26.janvāra lēmumu Nr.1-A-28/9fiz/1, Tieslietu ministrijas valsts sekretāra pienākumu izpildītāja 2004.gada 3.marta lēmumu Nr.1-10/152-A, kā arī par VZD Vidzemes nodaļas vadītāja, VZD ģenerāldirektora un Tieslietu ministrijas faktisko rīcību – bezdarbību, bet uztur pieteikumu daļā par VZD Vidzemes reģionālās iestādes Valkas biroja mērnieces Elitas Zālītes sastādīto 2000.gada 8.marta robežu noteikšanas aktu un zemes robežu plānu.

[11] 2005.gada 31.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas iesniegums, kurā viņa atkārtoti norāda, ka uztur pieteikumu daļā par VZD

Vidzemes reģionālās iestādes Valkas biroja mērnieces Elitas Zālītes sastādīto 2000.gada 8.marta robežu noteikšanas aktu un zemes robežu plānu, kā arī lūdz izvērtēt VZD Vidzemes reģionālās nodaļas vadītāja 2003.gada 15.decembra lēmuma Nr.1-11/A878 un VZD ģenerāldirektora 2004.gada 26.janvāra lēmuma Nr.1-A-28/9fiz/1 tiesiskumu. *L.A.* norāda, ka atsakās no prasības izvērtēt Tieslietu ministrijas valsts sekretāra pienākumu izpildītāja 2004.gada 3.marta lēmuma Nr.1-10/152-A tiesiskumu un atsauc savu 2005.gada 14.februāra iesniegumu.

[12] Ar Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 31.marta lēmumu tika izbeigta tiesvedība lietā Nr.A42130704 sakarā ar to, ka pieteicēja atteikusies no pieteikuma.

[13] Izskatot *L.A.* blakus sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 31.marta lēmumu, ar Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 21.jūnija lēmumu atcelts Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 31.marta lēmums, ar kuru izbeigta tiesvedība lietā un *L.A.* pieteikums nodots jaunai izskatīšanai Administratīvajā rajona tiesā.

[14] Ar Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 23.novembra lēmumu tika izbeigta tiesvedība lietas daļā, kas ierosināta par *L.A.* pieteikumu par Tieslietu ministrijas 2004.gada 3.marta administratīvā akta Nr.1-10/152-A atcelšanu un Tieslietu ministrijas faktisko rīcību sakarā ar to, ka pieteicēja ir atteikusies no pieteikuma šajā daļā.

[15] VZD savos rakstveida paskaidrojumos tiesai norāda, ka pieteicējas prasību neatzīst un pamato ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[15.1] Saskaņā ar APL spēkā stāšanās likuma 11.panta otro daļu, pieteikumu par iestādes faktisko rīcību, par kuru pieteicējam kļuvis zināms pirms 2004.gada 1.februāra, var iesniegt tiesai līdz 2004.gada 1.martam. Pieteicēja tiesai pieteikumu ir iesniegusi tikai 2004.gada 3.aprīlī. To, ka pieteicējai iestādes faktiskā rīcība bija zināma līdz 2004.gada 1.februārim, pierāda viņas 2003.gada 8.decembra VZD Vidzemes reģionālajai nodaļai adresētais iesniegums Nr.l- 1 l/A/860atk., kurā pieteicēja jau apstrīdēja iestādes 2000.gada 8.marta faktisko rīcību.

[15.2] Instrukcijā 1.10.punkts neeksistē, līdz ar to pieteicēja nevarēja pamatot savu pieteikumu ar šo Instrukcijas punktu.

[15.3] Instrukcijas 2.1.punkts nosaka, ka robežu noteikšanas tiesiskais pamats ir: pašvaldības lēmums; zemes komisijas lēmums vai atzinums; zemes īpašnieka vai viņa pilnvarotās personas personīgais iesniegums; tiesas spriedums vai darījumu apliecinoši dokumenti (pirkuma -pārdevuma, dāvinājuma u.c. līgumi) ar to grafiskajiem pielikumiem. Tādējādi pieteicējas pieņēmums par Instrukcijas 2.1.punkta ignorēšanu nav pamatots.

[15.4] Likuma „Par zemes komisijām" 2.panta otrās daļas 5.punktā 1996.gada 12.jūnijā tika izdarīti grozījumi. No šo grozījumu spēkā stāšanās brīža līdz zemes komisiju darbības beigām, saskaņā ar likuma „Par zemes komisijām" 2.panta otrās daļas 5.panktu, lēmumus par zemes lietošanu pieņēma zemes komisija, bet ne pagasta padome, kā apgalvo pieteicēja. Tātad likumīgs bija Trikātas pagasta zemes komisijas 1996.gada 30.oktobra lēmums par zemes piešķiršanu *S.V.* un 1997.gada 26.marta Trikātas pagasta zemes komisijas lēmums,

uz kura pamata tika ierādītas robežas dabā īpašumam */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/*. Trikātas pagasta zemes pārskata plāns tika apstiprināts ar Trikātas pagasta zemes komisijas 1997.gada 16.jūlija lēmumu Nr.14.

[15.5] *S.V.* ar savu 1999.gada 9.decembra iesniegumu lūdza samazināt viņai piešķirto zemes platību no 2,0 ha uz 1,3 ha. Pamatojoties uz šo iesniegumu, VZD Vidzemes reģionālās nodaļas darbiniece B.Ķepīte uzzīmēja jaunu skici, kura tika saskaņota ar *S.V.* un pēc kuras tika noteiktas robežas dabā īpašumam */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/*. Jebkurai personai ir tiesības lūgt samazināt sev piešķirtās zemes platību un citai personai nav tiesību šo rīcību apstrīdēt. Šāda rīcība, iemērot dabā *S.V.* mazāku platību, nekā viņai bija piešķirta, nerada tiesiskas sekas pieteicējai un līdz ar to viņai šis rīcības rezultātā nerodas subjektīvas tiesības, kuras viņa varētu aizstāvēt iestādē vai tiesā. Uz *S.V.* iesnieguma pamata VZD Vidzemes reģionālās nodaļas vadītājs V.Rogainis ar savu 2000.gada 14.februāra lēmumu samazināja *S.V.* piešķirtās zemes platību, kas bija pretrunā ar likuma „Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" 14.pantu, jo to varēja izdarīt tikai pagasta padome. Ar VZD Vidzemes reģionālās nodaļas 2002.gada 28.decembra lēmumu Nr.11-9-5/484 iepriekš minētais V.Rogaiņa lēmums tika atcelts, un *S.V.* iesniegums par piešķirtās platības samazināšanu tika nosūtīts Trikātas pagasta padomei, kura pieņēma lēmumu par piešķirtās platības samazināšanu *S.V.* Minētie lēmumi nerada tiesiskas sekas pieteicējai un līdz ar to viņai nerodas subjektīvas tiesības, kuras viņa varētu aizstāvēt iestādē vai tiesā.

[15.6] VZD Valkas rajona nodaļas vadītājs U.Bogdanovs 1998.gada 26.maija atbildē pieteicējai ieteica viņai piekrist tām robežām, kādas ir parādītas Trikātas pagasta zemes pārskata plānā, lai mērnieks varētu turpināt pieteicējas robežu ierādīšanu. Pieteicēja šim ieteikumam nepiekrita un iesniedza prasību Valkas rajona tiesā. Savā prasības pieteikumā tiesai pieteicēja lūdza tiesu noteikt */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* saimniecības atrašanās vietu un noteikt viņai tiesības atgūt mantojamo zemi pēc stāvokļa uz 1940.gadu. Valkas rajona tiesa *L.A.* prasību noraidīja ar savu 1998.gada 3.decembra spriedumu. Vidzemes apgabaltiesa 1999.gada 4.martā noraidīja *L.A.* apelācijas sūdzību. Tiesa ir arī konstatējusi, ka *L.A.* iesniegtais */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* zemes robežu plāns uz 1924.gadu nesakrīt ar robežu izvietojumu uz 1940.gadu. LR Augstākās tiesas Senāts ar savu 1999.gada 26.maija spriedumu lietā Nr.SKC-343 noraidīja *L.A.* kasācijas sūdzību un atstāja spēkā Vidzemes apgabaltiesas 1999.gada 4.marta spriedumu. Senāts savā spriedumā ir norādījis, ka apstiprinātajam zemes ierīcības projektam (zemes pārskata plānam), ja tas nav apstrīdēts likumā paredzētajā laikā un kārtībā, ir obligāts raksturs. Tātad faktiski šis tiesas spriedums noteica arī īpašuma */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* un *L.A.* īpašuma */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* savstarpējo robežu. Līdz ar to, pamatojoties uz Instrukcijas 2.1. punktu, LR Augstākās tiesas Senāta 1999.gada 26.maija spriedums tika ierakstīts robežu noteikšanas aktā kā viens no pamatojumiem. Tādējādi par nepamatotu atzīstams pieteicējas apgalvojums, ka mērniece E.Zālīte uzrādījusi fiktīvu pamatojumu robežu noteikšanai, jo neviena tiesa neesot spriedusi par robežām.

[15.7] VZD Vidzemes reģionālā nodaļa uz pieteicējas 2003.gada 8.decembra iesniegumu ir sniegusi pamatotu atbildi 2003.gada 15.decembrī (Nr.l-ll/A/878). Atbildē ir norādīts, ka robežas dabā īpašumam */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* ir noteiktas atbilstoši Trikātas pagasta pārskata plānam, kā arī saskaņā ar LR Augstākās tiesas Senāta 1999.gada 26.maija spriedumu. Atbilde ir pamatota ar Instrukcijas 2.1.3. un 2.1.4. punktiem. Tādējādi par nepamatotu atzīstams pieteicējas apgalvojums, ka VZD Vidzemes reģionālā nodaļa uz viņas 2003.gada 8.decembra iesniegumu neesot devusi pamatotu atbildi, proti, ka atbildē neesot uzrādīti normatīvie akti, kas pamato robežu ierādīšanas tiesiskumu.

[15.8] VZD 2004.gada 26.janvārī ar atbildi Nr.l-A-28/9fiz./l uz pieteicējas 2004.gada 14.janvāra iesniegumu paskaidroja, ka apstrīdētais VZD Vidzemes reģionālās nodaļas lēmums ir izvērtēts, konstatējot, ka VZD Vidzemes reģionālā nodaļa 2003.gada 15.decembra atbildē *L.A.* sniegusi skaidrojumu par kārtību, kādā tika noteiktas robežas dabā īpašumam */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/*. VZD atzina, ka VZD Vidzemes reģionālās nodaļas atbilde ir sniegta pēc būtības, ievērojot likuma normas.

[16] Tiesas sēdē pieteicēja pirms lietas izskatīšanas pēc būtības pieteica noraidījumu tiesnesei. Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 26.februāra lēmumu pieteicējas tiesnesei pieteiktais noraidījums netika pieņemts. Pēc lēmuma paziņošanas pieteicēja tiesas sēdi atstāja. Tiesa uzskata, ka lietu iespējams izskatīt, bez pieteicējas klātbūtnes.

[17] VZD pilnvarotie pārstāvji tiesas sēdē pieteicējas prasījumus neatzina, pamatojoties uz paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[18] Tiesa, izvērtējusi lietas materiālus un tiesas sēdē noklausījusies atbildētāja pārstāvju paskaidrojumus, atzīst, ka tiesvedība pieteikuma daļā par VZD mērnieces Elitas Zālītes 2000.gada 8.marta zemes robežu noteikšanas akta un zemes robežu plāna, VZD Vidzemes reģionālās nodaļas 2003.gada 15.decembra lēmuma Nr.1-11/A878 un VZD ģenerāldirektora 2004.gada 26.janvāra lēmuma Nr.1-A-28/9fiz/1 atcelšanu, kā arī par VZD ģenerāldirektora faktisko rīcību ir izbeidzama, bet pieteikums daļā par VZD mērnieces Elitas Zālītes un VZD Vidzemes reģionālās nodaļas faktisko rīcību ir nepamatots un noraidāms.

[19] Izvērtējot pieteicējas prasījumus [7] saskaņā ar APL 250.panta pirmo daļu taisīt spriedumu par administratīvajiem aktiem un saskaņā ar APL 250.panta trešo daļu taisīt spriedumu par iestādes faktisko rīcību, tiesa secina, ka pieteicēja savā pieteikumā tiesai izteikusi šādus prasījumus:

1) saskaņā ar APL 253. panta, kas regulē spriedumu par administratīvā akta atcelšanu, pirmo daļu, atcelt VZD Vidzemes reģionālās nodaļas Valkas rajona filiāles Nekustāmā īpašuma formēšanas biroja mērnieces Elitas Zālītes 2000.gada 8.marta Robežu noteikšanas aktu saimniecībai */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* (lietas lapa 37) un saimniecības */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* Zemes robežu plānu (l.l. 38), VZD Vidzemes reģionālās nodaļas vadītāja 2003.gada 15.decembra lēmumu Nr. 1-11/A878 (l.l. 13), VZD

ģenerāldirektora 2004.gada 26.janvāra lēmumu Nr. 1-A-28/9fiz/1 (l.l. 20), kas pēc pieteicējas domām ir administratīvi akti;

2) saskaņā ar APL 255. panta, kas regulē spriedumu par iestādes faktisko rīcību, pirmo daļu, uzlikt par pienākumu iestādei pārtraukt bezdarbību. Vienlaicīgi pieteicēja savā pieteikumā nav norādījusi kādu konkrētu darbību iestādei būtu jāuzliek par pienākumu izpildīt.

[20] No pieteikuma tiesa secina, ka pieteicēja uzskata par prettiesisku VZD mērnieces Elitas Zālītes rīcību sastādot 2000.gada 8.martā Robežas noteikšanas aktu saimniecībai */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* (turpmāk- Robežas noteikšanas akts) un saimniecības */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* Zemes robežu plānu (turpmāk – Zemes robežu plāns), tādēļ vērsusies ar iesniegumu VZD Vidzemes reģionālajā nodaļā, izsakot savas pretenzijas par mērnieces rīcību un viņas sastādītajiem dokumentiem, un ar iesniegumu VZD, izsakot pretenzijas par VZD Vidzemes reģionālās nodaļas atbildi. Tiesā pieteicēja vērsusies, jo uzskata, ka VZD atbildes nav pamatotas un ka VZD amatpersonām bija jāuzņemas personiska atbildība par VZD mērnieces prettiesisko rīcību un jālikvidē tiesiskās sekas, ko pieteicējai radīja mērnieces rīcība. Tādēļ pieteicēja vēlas, lai tiesa atzītu VZD mērnieces rīcību, iemērot saimniecības */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* robežas, un VZD amatpersonu rīcību, neuzņemoties personisku atbildību un nenovēršot pieteicējai radītās tiesiskās sekas, par prettiesisku un atceltu Robežu noteikšanas aktu, Zemes robežu plānu, kā arī VZD atbildes.

No iepriekšminētā tiesa secina, ka pieteicējas iesniegumi iestādē un pieteikums tiesā ir vērsts uz to, lai tiktu atcelti pēc viņas domām prettiesiski izdotie akti - Robežu noteikšanas akts un Zemes robežu plāns.

[21] Pārsūdzot VZD Valkas biroja mērnieces prettiesisko rīcību, pieteicēja uzskata, ka mērniece ir veikusi prettiesiskas darbības iemērot 2000.gada 8.martā saimniecības */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* robežas bez tiesiska pamatojuma – Trikātas pagasta padomes lēmuma, pārkāpjot Instrukcijas 1.10.punktu. Līdz ar to Robežu noteikšanas akts un Zemes robežu plāns ir prettiesiski administratīvi akti.

[21.1] Tiesa ieskatā zemes Robežu noteikšanas akts un Zemes robežu plāns nav uzskatāmi par patstāvīgiem administratīvajiem aktiem, jo tie paši par sevi nenodibina, negroza, nekonstatē vai neizbeidz konkrētas tiesiskās attiecības, bet ir tehniskas dabas akti, kuri sastādīti pamatojoties uz tiesību aktiem. Līdz ar to šādu tehnisku dokumentu tiesiskums ir vērtējams tikai saistībā ar tiem tiesiskajiem aktiem uz kuru pamata tie ir sastādīti.

[21.2] Kā izriet no lietas materiāliem, robežu iemērīšanu VZD mērniece veikusi izpildot Trikātas pagasta Zemes komisijas 1997.gada 26.marta lēmumu Nr.6 (l.l. 32) par zemes piešķiršanu īpašumā par samaksu *S.V.* un saskaņā ar 1999.gada 26.maija Augstākās tiesas Senāta civillietu departamenta spriedumu lietā Nr. SKC -343 (l.l. 49 II.sēj.), ar kuru noraidīta *L.A.* prasība pret VZD Valkas rajona nodaļu un *S.V.* par mantojamās zemes robežu grozīšanu vēsturiskās robežās. Bez tam mērīšanas darbi tika veikti atbilstoši Trikātas pagasta pārskata plānam, kas apstiprināts ar Trikātas pagasta zemes komisijas 1997.gada 16.jūlija lēmumu Nr.14

(l.l. 246). Iepriekšminētie tiesību akti ir stājušies likumīgā spēkā, līdz ar to tie ir obligāti zemes strīdā ieinteresētajām pusēm, valsts institūcijām, pašvaldībām un amatpersonām, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām.

[21.3] Pieteicējas viedoklis, ka mērnieces atsauce uz Trikātas pagasta zemes komisijas 1997.gada 26.marta lēmumu Nr.6 nav likumīga, jo zemes komisijas nepiešķir zemi lietošanā, bet dod tikai atzinumu pagasta padomei par zemes piešķiršanu lietošanā, ir kļūdains.

Likuma „Par zemes komisijām" 2.panta otrās daļas 5.punktā 1996. gada 12. jūnijā tika izdarīti grozījumi. No šo grozījumu spēkā stāšanās brīža (1996. gada 16. jūlija) līdz zemes komisiju darbības beigām, saskaņā ar likuma „Par zemes komisijām" 2.panta otrās daļas 5.punktu, pagasta zemes komisija dod atzinumu par zemes īpašuma tiesībām, *pieņem lēmumu par zemes* īpašuma kompensāciju un *lietošanas tiesībām* (..). Līdz ar to Trikātas pagasta zemes komisijas 1996.gada 30.oktobra lēmums par zemes piešķiršanu *S.V.* ir tiesisks administratīvs akts un atsaukšanās uz to ir likumīga.

[21.4] Pieteicējas viedoklis, ka mērnieces atsauce uz 1999.gada 26.maija Augstākās tiesas Senāta civillietu departamenta spriedumu lietā Nr.SKC-343 nav likumīga, jo neviena tiesa neesot spriedusi par robežām, nav pamatots.

Senāts savā spriedumā ir norādījis, ka apstiprinātajam zemes ierīcības projektam (zemes pārskata plānam), ja tas nav apstrīdēts likumā paredzētajā laikā un kārtībā, ir obligāts raksturs. Tātad faktiski šis tiesas spriedums noteica arī īpašuma */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* un pieteicējas īpašuma */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* savstarpējo robežu atbilstoši Trikātas pagasta pārskata plānam.

[21.5] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka mērnieces E.Zālītes rīcība, iemērot 2000.gada 8.martā saimniecības */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* robežas un sastādot zemes Robežu noteikšanas aktu un Zemes robežu plānu, bija tiesiska un pamatota ar tiesību aktiem, kas stājušie likumīgā spēkā un ir saistoši mērniecei iemērot zemi. Līdz ar to pieteicējas prasība atzīt par prettiesisku mērnieces rīcību nav pamatota un ir noraidāma.

[21.6] Tā kā Robežu noteikšanas akts un Zemes robežu plāns nav uzskatāmi par administratīvajiem aktiem, pieteicējas prasība atcelt VZD Vidzemes reģionālās nodaļas Valkas rajona filiāles Nekustāmā īpašuma formēšanas biroja mērnieces Elitas Zālītes 2000.gada 8.marta Robežu noteikšanas aktu saimniecībai */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* un saimniecības */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* Zemes robežu plānu, nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā un saskaņā ar APL 282.panta 1.punktu tiesvedība šajā pieteikuma daļā ir izbeidzama.

[22] Pārsūdzot VZD Vidzemes reģionālās nodaļas vadītāja 2003.gada 15.decembra vēstuli Nr.1-11/A878 (turpmāk - vēstule Nr.1-11/A878) un VZD Vidzemes reģionālās nodaļas vadītāja faktisko rīcību, pieteicēja uzskata, ka VZD Vidzemes reģionālās nodaļas vadītājs uz pieteicējas iesniegumu ir devis neatbilstošu atbildi, jo nav norādījis likuma normas, kuras nosaka robežu noteikšanas tiesiskumu, un nav norādījis uz pašvaldības lēmumu, kas ir obligāts, nosakot robežas, kā arī lēmumu pamatojis ar iekšējo normatīvo aktu.

[23] Lai gan pieteicēja ir norādījusi, ka vēstule Nr.1-11/A878 ir administratīvs akts, kas vērtējams saskaņā ar APL 250.panta pirmo daļu, tomēr tiesa uzskata, ka šī vēstule nav administratīvais akts, jo tai nav tiesisku seku, respektīvi, tā nenodibina, negroza, nekonstatē un neizbeidz konkrētas tiesiskās attiecības.

Par tiesiskām sekām nevar uzskatīt vēstulē Nr.1-11/A878 norādīto, ka mērniece E.Zālīte mērīšanas darbus veica likumīgi un robežas dabā īpašumam */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* tika iemērītas atbilstoši Trikātas pagasta pārskata plānam un saskaņā ar LR Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 1999.gada 26.maija spriedumu. Tikai tas apstāklis, ka vēstulē norādītais nesakrīt ar pieteicējas viedokli par mērnieces rīcību, nepadara VZD Vidzemes reģionālās nodaļas vadītāja vēstuli Nr.1-11/A878 par administratīvo aktu.

Tā kā vēstule Nr.1-11/A878 nav administratīvs akts, pieteicējas prasība atcelt VZD Vidzemes reģionālās nodaļas vadītāja 2003.gada 15.decembra vēstuli Nr.1-11/A878 nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā un saskaņā ar APL 282.panta 1.punktu tiesvedība šajā pieteikuma daļā ir izbeidzama.

[24] Faktiskā rīcība atbilstoši APL 89.pantam ir iestādes rīcība publisko tiesību jomā, kas vērsta uz faktisku, nevis tiesisku seku radīšanu, ja, citstarp, privātpersonai uz šo darbību ir tiesības. Saskaņā ar likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 3.pantu valsts un pašvaldību institūcijām ir jāpieņem iesniegumi, sūdzības un priekšlikumi, savas kompetences ietvaros un šajā likumā noteiktajos termiņos tie jāizskata, jāpieņem attiecīgs lēmums un jādod iesniedzējam atbilde. Līdz ar to iesnieguma iesniedzējam ir tiesības noteiktā termiņā saņemt no kompetentas iestādes atbildi uz savu iesniegumu.

Līdz ar to atbildes sniegšana uz *L.A.* iesniegumu VZD Vidzemes reģionālās nodaļai ir iestādes faktiskā rīcība. Tā kā *L.A.* ir pārsūdzējusi tiesā VZD Vidzemes reģionālās nodaļas rīcību, sniedzot atbildi uz viņas iesniegumu, tiesa atzīst, ka pieteikums tiesai ir par iestādes faktisko rīcību – atbildes sniegšanu uz iesniegumu.

[24.1] Lietā konstatēts, ka 2003.gada 8.decembrī pieteicēja vērsusies ar iesniegumu (l.l. 242) VZD Vidzemes reģionālās nodaļā par VZD mērnieces Elitas Zālītes nelikumīgu rīcību – 2000.gada 8.martā veicot mērīšanas darbus bez tiesiska pamatojuma, iesniegumā izklāstot savu viedokli par šo jautājumu. 2003.gada 15.decembrī VZD Vidzemes reģionālās nodaļas vadītājs nosūtījusi *L.A.* atbildi Nr.1-11/A878 (l.l. 244) norādot, ka mērniece E.Zālīte mērīšanas darbus veica likumīgi un robežas dabā īpašumam */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* tika iemērītas atbilstoši Trikātas pagasta pārskata plānam un saskaņā ar LR Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 1999.gada 26.maija spriedumu. Atbilde sniegta ievērojot likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 8.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto 15 dienu termiņu.

[24.2] Tiesa uzskata, ka iestāde savā atbildē ir skaidri norādījusi, uz kādu tiesību aktu pamata robežas dabā tika ierādītas. Tādējādi nav pamata uzskatīt, ka pieteicēja pieprasīto informāciju par robežu iemērīšanas tiesisko pamatojumu nav

saņēmusi. Tiesa atzīst, ka VZD Vidzemes reģionālās nodaļas atbilde uz pieteicējas 2003.gada 8.decembra iesniegumu kopumā ir sniegta pēc būtības saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto kārtību. Līdz ar to pieteicējas pieteikums daļā par VZD Vidzemes reģionālās nodaļas faktisko rīcību ir nepamatots un noraidāms.

[25] Pārsūdzot VZD ģenerāldirektora 2004.gada 26.janvāra vēstuli Nr.1-A-28/9fiz/1 (turpmāk - vēstule Nr.1-A-28/9fiz/1) un VZD ģenerāldirektora faktisko rīcību, pieteicēja uzskata, ka VZD ģenerāldirektors ir ignorējis apstrīdējumu, jo nav prasījis atbildību no sev pakļautās amatpersonas – reģionālas nodaļas vadītāja, kā arī nav pamatojis mērnieces veikto robežu noteikšanu.

[26] Tiesa uzskata, ka arī šī vēstule nav administratīvais akts, jo tai nav tiesisku seku. Līdz ar to pieteicējas prasība atcelt VID ģenerāldirektora 2004.gada 26.janvāra vēstuli Nr.1-A-28/9fiz/1 nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā un saskaņā ar APL 282.panta 1.punktu tiesvedība šajā pieteikuma daļā ir izbeidzama.

[27] Tā kā pieteicēja savā pieteikumā par VID faktisko rīcību lūdz atzīt par prettiesisku VZD ģenerāldirektora bezdarbību, neprasot atbildību no sev pakļautās amatpersonas, tiesas ieskatā šāds prasījums nav izskatāms administratīvā procesa kārtībā.

Administratīvā procesa likuma 89.pants noteic, ka faktiskā rīcība ir iestādes darbība publisko tiesību jomā jebkurā citādā veidā, nevis izdodot administratīvo aktu, ja privātpersonai uz šo darbību ir tiesības vai tai šīs darbības rezultātā ir radies vai var rasties tiesību vai tiesisko interešu aizskārums. Faktiskā rīcība ir arī iestādes bezdarbība, ja iestādei saskaņā ar tiesību normām bija vai ir pienākums izpildīt kādu darbību, vai arī iestādes sniegta izziņa.

Iestādes amatpersonu attiecības ar padotajām amatpersonām un augstāku amatpersonu atbildība par padoto darbinieku rīcību nav uzskatāma par iestādes darbību publisko tiesību jomā, šīs attiecības arī neskar pieteicējas tiesības vai tiesiskās intereses, tāpēc šāds prasījums nav izskatāms administratīvā procesa kārtībā un saskaņā ar APL 282.panta 1.punktu tiesvedība pieteikuma daļā par VID ģenerāldirektora faktisko rīcību ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 282.panta 1.punktu, 246.-251.pantu, 258.pantu un 291.panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *L.A.* pieteikuma daļā par Valsts zemes dienesta mērnieces Elitas Zālītes un Valsts zemes dienesta Vidzemes reģionālās nodaļas faktisko rīcību.

izbeigt tiesvedību *L.A.* pieteikuma daļā par Valsts zemes dienesta mērnieces Elitas Zālītes 2000.gada 8.marta zemes robežu noteikšanas akta un zemes robežu plāna, Valsts zemes dienesta Vidzemes reģionālās nodaļas vadītāja 2003.gada 15.decembra lēmuma Nr.1-11/A878 un Valsts zemes dienesta ģenerāldirektora 2004.gada 26.janvāra lēmuma Nr.1-A-28/9fiz/1 atcelšanu un par Valsts zemes dienesta ģenerāldirektora faktisko rīcību.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2007.gada 3.aprīlī.

Tiesnese (paraksts) L. Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Tiesnese_____L.Andersone
Administratīvā rajona tiesa
Rīgā, 2007.gada 3.aprīlī.